

Tomaž Šalamun:

BOŽIČNE PESMI

andraž

moj brat stopi gol, lep kot deviški vrelec
v dvorano in ubije jagnje iz ljubezni
jemo in premišljujemo sliko
sani zarjavijo čez poletje, nebo se zniža

in postane vlažno, zemlja rodi jagode
vojaki stojijo lačni
med narcisami rumenimi kot noč
jasna, jasna straža

roloji so spuščeni in zaklenjeni
markacija pelje v gore, v trnovski gozd
o čaven, zrak nabit z angeli

krediti armade, kruh, kruh
o sibila, razlita, strnjena barva
nepremično, nespremenljivo hrepenenje

maruška

kadar se maruška pripravlja k pisanju pleše
kot vila se vrti
nem in bled čakam pred vrati tierra del fuego
plemenit do vlomilcev dotikajočih se moje zemlje
mojega zraka
moje posvečene duše, nedeljive, strašne
moje njive

maruška

božam te žival
za mano so izvoljeni in upepeljeni

usoda nemcev

vidim očeta kako pleza na kolo žage
skače v mokrih pumparicah in vriska:
kupola, milarepa, kupola, zelena dolina
sem bomo prišli po mah za jaslice

otroci so premraženi, dovolj branko
megla pada, mrači se, večerjo moramo skuhati
za mah je še čas, če bo lepo vreme pridemo
lahko drugo nedeljo, dol se skobacaj, dol